

Maj. Najlepši pomladni mesec, tako ga nekateri pač označujejo, ostaja čas, v katerem so se in se bodo naše misli vedno vračale k osebnosti in izročilu Titove misli. Dve leti sta mimo, ko smo se strti in z žalostjo v srcu poslavljali od najdražjega Jugoslovana, ko smo s solzami v očeh neomajno potrdili pripadnost tej in takšni Jugoslaviji, ki je zrasla pod Titovo zastavo revolucije in svobode in ki jo danes složno gradimo vsi narodi in narodnosti.

4. maja smo že v prvih trenutkih delovnega dne ža stroji, v učilnicah in v pisarnah obudili spomin na Titovo neprecenljivo delo, ob 15. uri in pet minut pa smo ob glasovih siren obmirovali. Nemih pogledov in z zadrganim korakom smo se Jugosloveni s spoštovanjem poklonili dragemu predsedniku.

Maj – mesec mladosti. Mladim je Tito namenjal največ, imel jih je rad, od njega so se mnogo naučili. Zato je bil in ostaja Titov rojstni datum trajno vklesan tudi kot dan mladosti. V tem letu bi skupaj z mladimi praznoval svoj 90. rojstni dan. Usoda življenja je hotela drugače. Letos ga bodo praznovali mladi s Titom v srcu!

»Postali smo veliki, ko nam je bilo najhuje!«

(napis na spomeniku)

– Zgornji utrink s proslave občinskega praznika v Robu naj simbolizira veličastnost, radoživost, svečanost, mladost, junastvo, množičnost... To vse je bilo 27. aprila v Robu prepleteno v spominu na dan OF slovenskega naroda, na praznik naše občine, na junski boj robarske čete pred 40 leti.

– Narodni heroj Stane Semič-Daki je odkril veličasten spomenik v spomin na boje robarske narodne zaščite in tamkajšnjih aktivistov. Ob tem pomniku revoluciji, ki je delo ing. arh. Vlasta Kopača in akademika Stojana Batiča, so Dakiju podali zaobljubo o varovanju mladinc in borci iz Roba ter kadeti milice, mladinci pohodne enote II. SNOUB Ljubo Šercer pa raport.

ŠTAFETA MLADOSTI

Tisoče želja in obljud

Da bomo varovali pridobitve naše revolucije, da bomo složno in enotno razreševali vsakodnevne probleme, da bomo razvijali naše samoupravljanje in ga dosledno uresničevali, da bomo, skratka, hodili in delali po Titovi poti – to so želje, obljuhe, ki se ponavljajo v vsakem mestu, kraju, krajevni skupnosti, skozi katere potuje štafeta mladosti, simbol bratstva in enotnosti.

Sedeminštrideset predaj je bilo v naši

jo predali mladim Brezovčanom, ki so jo sprejeli s prisrčnim kulturnim programom. Potem je štafeta nadaljevala pot. Mladi iz KS Malči Belič pa so ji pripravili tudi pester kulturni sprejem, v katerem so poleg njih sodelovali še učenci OŠ Trnovo in gimnazije Vič. Šišenskim mladincem so jo izročili mladinci iz Živalskega vrta na Večni poti.

Štafeta je prenočila v Ljubljani, v kulturnem domu Španski borci. Tudi tu so imeli

Z osrednje občinske proslave ob prihodu štafete mladosti

občini, sedeminštridesetkrat je v naši občini štafetna palica zamenjala nosilec. Vsakokrat je bilo prišotno navdušenje, sreča in ponos. Kajti, biti nosilec štafetne palice, je predvsem čast in zaupanje, ki ga ima določena sredina do posameznika, do njegovega dela in prizadevnosti.

Viški mladinci so 26. aprila štafetno palico sprejeli od mladincev občine Vrhnik in

viški mladinci svoje dolžnosti, na častni straži so bili mladinci iz KS Malči Belič in Ig in iz gimnazije Vič.

27. aprila je prišla štafeta zopet v roke Vičanov in po številnih predajah so jo pohodniki mladinske pohodne brigade mesta Ljubljane izročili Grosupeljčanom.

N. L. Č.

NASA KOMUNA

glasilo ok. szdl. ljubljana vič.-rudnik

leto XIX

številka 9

11. maj 1982

izhaja
štirinajstdnevno

delegatska priloga

PRI SLABETOVIH
IMAJO MARJETO,
ANDREJO IN ANO

Učenju prednost, delu ljubezen

Maj. Mesec mladih.

Na hribovskih kmetijah je drugačen kot v zgoščenih mestnih sovsekah. Življenje, od tal do neba, je v ponovnem razrastu. Po krepkem zimskem počinku in pred neprjetno poletno pripeko.

Tak je maj tudi na kmetiji Slabetovih na Žažarju.

Raznovrstne so njihova doživljanja velikega travna. Najmlajša med osmimi članji družine, Ana je ime, bo prav ta mesec dopolnila tri leta.

Janez, njen stari oče, najstarejša na kmetiji, je že 88 krat doživeljaj najlepši mesec v letu. Žal ji zaradi bolezni ne more veliko povedati o majih prejšnjega in tega stoletja. Laže izpolni njeno zavedavost 85-letna stara mama Katarina.

Njena doživljjanja maja so drugačna, kot jih je živila, izpolnjevala in se jih spominja mama Angelca.

Priprovedi o enajstdesetih dneh košte pomlad so ta čas bolj zanimive za Anini sestri Andreja in Marjeto. Prva te dni zaključuje osnovno šolanje v Horjulu. Druga odkriva zakonitosti gospodarjenja v 3. razredu srednje ekonomike Šole v Ljubljani.

Te vrstice namenjam njima in vsem njenim vrstnikom, da bi vsi skupaj spoznali, da ima tudi na kmetiji KRUH skoraj in sredico.

Skorja

Peš in z avtobusom (Marjeta) ter s Šolskim kombijem (Andreja) zgodaj zjutraj odideva v šolo. Šolske ure jima minavajo enako kot vsem drugim vrstnikom. Res?

Misel jima rada uide domov. K živalim v hlevu, rastlim na polju in travniku. Odseli se iz šolskih prostorov in se sprašuje, kakšno delo ju čaka popoldne doma?

Na srečo ga ni do zasičenja. Oče in mama spoštujejo šolanje, znanje. Potarnata celo, da se Andreja premalo uči. Še vedno pa cenita, ali bi bila Andreja po pouku bolj dobrodošla doma na kmetiji ali je bolje, da prezdrživa te ure v celodnevni osnovni šoli. Ko postavlata sredinkino priproved o njenih snovanjih pri literarnem krožku, nastopih s pevskim zborom, spretnostih, ki jih je pridobilja pri ročnih delih in sodelovanju v knjižnici, priznata, da za vse to doma ne bi bilo časa.

Da ima učenje prednost pred delom na kmetiji, ki je s svojimi 25 hektari prav tako razmetana in polna robov kot vse žažarske kmetije, priporovedata tudi najstarejši hčerki Marjeti. Rada pristavita, da je bo znanje najbogatejša popotnica v življenju.

Sredica

Andreja in Marjeta radi poprimeta za kmečko delo. Marjeta trdi, da ne bo nikdar odšla v mesto. Andreja s svojimi načrtovanji odraslih dni še ni tako daleč. Le to rada pristavi, da bo postala šivilna.

Slabetov fantje in dekleta so znani pevci in glasbeniki. Tega France, ki gospodari na domu, ne pozablja. Pesem pogosto gostuje ob njihovi pristni kmečki mizi. Takrat je katerikoli večer enako žlahten, kot so prelivanja mrtaka v noč velikega travna.

Marjeta si želi, da bi prav tako domače. Ijudsko znali zapeti tudi mladi na Žažarju v šoli, gasilskem domu. Prav gotovo bi jo potem domači večkrat pustili v njihovo družbo.

STANE JESENOVEC

